

A man with short, curly hair is shown from the waist up, wearing a black strapless corset. He has his hands on his hips and is looking upwards. A large, dark top hat is positioned in the foreground, partially obscuring the lower part of the man. A bright red diagonal band cuts across the image from the top right to the bottom left. The background is dark and moody.

DOLO ROSA

LACERDA

FLORNECIA

DOS SOLOS JUNTOS: DOLOROSA - FLORNECIA

ANTECEDENTS

Dos Solos Juntos: Dolorosa - Flornecia sorgeix del procés d'investigació corporal i escènica de LaCerdà entorn la pràctica del ritual i el concepte de identitat, partint de les arrels i fets biogràfics dels seus integrants. Més que un duet, es tracta d'una actuació doble que comprèn dos *solos*, dos personatges que formen part de l'univers artístic de LaCerdà. L'espectacle és un díptic retrospectiu de la companyia que aprofundeix en qüestions temàtiques i metodològiques transversals al seu treball durant deu anys de trajectòria.

Els personatges Dolorosa i Flornecia, que neixen d'aquesta recerca artística, han aparegut en creacions anteriors de la companyia: el mateix solo de Flornecia es va estrenar el 2019 al PUF International Festival de Pula (Croàcia), i Dolorosa de los Llanos es va estrenar el 2021 a la Sala Hiroshima de Barcelona, en el marc de la Quinzena de Dansa Metropolitana de Barcelona com una de les nou coproduccions del festival.

ELS SOLOS

FLORNECIA

Flornecia és un solo interpretat per l'Edward Tamayo que sorgeix arrel de la desaparició del seu germà a Colòmbia. En aquesta peça, l'intèrpret indaga en l'encarnació dels propis dimonis, éssers que comparteixen el mateix origen i tros de terra, i com la foscor d'aquests dimonis balla a través del cos, amb plaer, perillositat i crueltat, incloent-lo i acceptant-lo: "Fa més d'un any i mig que el Jonatan està desaparegut. El desig de tornar a ballar amb ell fa brotar aquesta dansa. Ens traslladem al seu poble natal, Mesitas del Colegio, a la regió de Cundinamarca, Colòmbia. Camp i fang, entre violència, pobresa i abandó, la dansa roman. Es vesteix de dimoni i decrepitud, i roman. Es desvesteix com una serp, muda de pell, fa mal fins a la desesperació i sempre, indefectiblement sempre, la dansa torna, recorda i roman."

DOLOROSA

Dolorosa, al seu torn, creat i interpretat pel Johann Pérez, neix de les mirades inquisitorials desencadenades per les seves "mariqueas" de petit a Veneçuela. En el solo, l'intèrpret treballa la relació entre repressió, sexualitat, salvació, religió i càstig, construint un cos rebel i ple de contradiccions que viatja en el transcurs d'una processó religiosa: "Jugar a ser nena, utilitzar les peces de roba de la teva mare o ser descobert amb els llavis pintats, sempre van ser motiu de càstig. *Dolorosas tus sandalias rosadas de madera y tacón alto, dolorosos todos tus collares, dolorosas tus pinturas de labio, tus pantimedias y tu mano floja.* Ara, al so de sagetes i redobles processionals, Dolorosa mostra un cos que festeja i pateix, que resa i peca, que s'avergonyeix i s'enalteix, que és flagel·lat i apoderat."

MARC CONCEPTUAL

Dos Solos Juntos: Dolorosa – Flornecia vol explorar i aprofundir en la relació entre aquests dos personatges que, més enllà del seu origen en experiències biogràfiques dels creadors, s'abstraen del particular per representar de forma al·legòrica figures que encarnen en el propi cos la vivència d'unes estructures socials, morals i culturals determinades. En la trobada d'aquests personatges i el que cadascun simbolitza, es revelen tot un seguit de mecanismes que operen tant a nivell social com psicològic i que determinen l'experiència de la pròpia identitat; d'aquí l'interés d'ajuntar els dos solos en un espectacle doble.

Dolorosa simbolitza la repressió sexual forçada per valors tradicionals i religiosos conservadors que no donen cabuda a cap expressió no normativa del gènere, però també el procés d'alliberació d'aquestes estructures i assumptió de la pròpia identitat en la seva singularitat. Flornecia, per contra, és la màxima expressió de la violència patida i continguda en el propi cos, la representació de la potència de la norma en la mirada aliena i com aquesta experiència de vulnerabilitat i exposició creix en la persona fins a fer-la desaparèixer.

METODOLOGIA DE CREACIÓ:

Improvisació i aparició

Com a creadors dins dels vessants de les arts vives, LaCerdà investiga des de la vivència personal i autobiogràfica per generar idees que siguin capaces de transcendir aquest àmbit individual i convertir-se en propostes universals que interpel·len els espectadors en les seves pròpies vivències.

L'acostament a la creació és primerament des del cos i el moviment, nodrint-se de molts referents i informació, però confiant plenament que les respostes apareixen quan el cos es mou, insisteix i furga en ell mateix.

Els integrants de LaCerdà es mouen per trobar coses, la majoria de vegades des de premisses clares d'improvisació i d'altres des de zero, des del no-res. Han generat una metodologia de recerca que és de gran utilitat i es basa en el procés de improvisació-aparició-organització. LaCerdà confia plenament en la improvisació perquè apareguin els materials, els moments i les escenes que conformaran una peça, fins i tot en el cos que improvisa per trobar les idees que més endavant conformaran les bases teòriques i conceptuals de les nostres peces.

LACERDA

LaCerde és una companyia que sorgeix amb la intenció d'indagar escènicament sobre el concepte de ritual i els misteris que comporta. A través de la dansa, LaCerde treballa en la creació d'universos inquietants relacionats a allò aliè i desconegut. Treballa des de l'experiència, la sensació, i la visceralitat amb l'objectiu d'assolir el caràcter primari de la Dansa, que és anterior al verb i el concepte.

Neix el 2013 a la ciutat de Barcelona, fundada per María Carbonell i Edward Tamayo Ruiz. Des del 2019 la direcció artística de la companyia està a càrrec de tres artistes llatinoamericans: Edward Tamayo Ruiz, Johann Pérez Viera i Valentina Azzati.

LaCerde ha mostrat els seus treballs en diferents festivals i fires d'Espanya i l'exterior, entre els quals destaquen el Festival Internacional de Danza en la Ciudad de Bogotá, Minifest de Bariloche (Argentina), Feria de Huesca 2019, Certamen Coreográfico de Madrid, Festival Internacional de Pula en Croàcia, i Festival Internacional de Performance de Mainz (Alemanya), entre d'altres.

LaCerde també organitza tallers i *workshops* a Barcelona des de 2017 amb mestres que els han inspirat i són referent de la seva investigació, propiciant ambients multiculturals per a la pràctica de la dansa contemporània, la creació i l'entrenament físic. Fins ara han convidat a mestres com David Zambrano, Edivaldo Ernesto, Horacio Macuacua, Sita Ostheimer i Julyen Hamilton. També han desenvolupat el seu propi format de taller FULL DANCE Improvisation Workshop, basat en les eines de creació de la companyia.

LaCerde ha aconseguit fer-se un lloc dins de l'escena de la dansa contemporània de Barcelona a força d'un treball totalment autogestionat i independent. La caracteritza una forta empremta estètica, vinculada a la naturalesa de les danses rituals i a la dimensió poètica del ball.

LaCerde va estrenar la seva última creació "Dolorosa de los Llanos" a la Sala Hiroshima, una de les nou produccions de la Quinzena de Dansa Metropolitana de Barcelona del 2021. Actualment, la companyia treballa en una nova creació entorn el ball a la cultura llatinoamericana: El Baile de la Zurda, que va guanyar el premi de l'ACT Festival per presentar el projecte a Corea el proper 2023. Aquest projecte també ha estat seleccionat per al Circuito CieloAbierto 2023.

INTEGRANTS: Valentina Azzati, Johann Perez Viera, Edward Tamayo, Aina Lanas, Júlia Vernet

LACERDA

BREU TRAJÈCTÒRIA DE LES CREADORES

Valentina Azzati, Buenos Aires 1992 **Co-direcció | Intèrpret**

Ballarina especialitzada en la improvisació, formada entre Argentina i Espanya. Paral·lelament als seus estudis de dansa, ha fet algunes incursions en el disseny d'il·luminació teatral i en la direcció. Des de que resideix a Espanya ha estudiat principalment amb Julyen Hamilton, David Zambrano i Horacio Macuacua. Ha treballat com a ballarina per las últimes campanyes publicitàries d'Estrella Damm i El Corte Inglés. També ha treballat com assistent coreogràfica amb La Fura dels Baus, el Colectivo Labancomecha, el Colectivo Otherside i en col·laboracions específiques amb l'artista Eva Ibáñez Cano.

Actualment, és directora artística del col·lectiu "Si Los Martes Fueran Viernes", casa de la improvisació professional de Barcelona, i treballa com a performer i responsable tècnica de la companyia Losinformalls. Flornecia, el seu anterior treball de direcció produït per LaCERDA, va ser estrenar en l'edició 2019 del PUF, Festival Internacional de Teatro en Pula, Croàcia. Recentment, ha co-dirigit, interpretat i dissenyat el vestuari i la il·luminació de l'última creació de LaCERDA Dolorosa de los Llanos, estrenada al març de 2021 a la Sala Hiroshima de Barcelona.

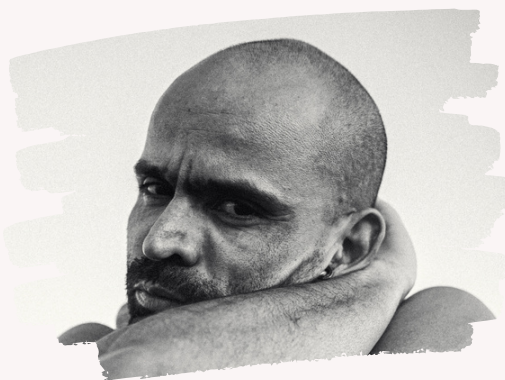
Johann Pérez Viera, Caracas 1984 **Co-direcció | Intèrpret**

Mentre estudia comunicació audiovisual, comença la seva formació en teatre i dansa contemporània a Caracas, a partir de l'any 2004, on balla amb la companyia Piso Rojo durant 4 anys. El 2009 es trasllada a Barcelona, on es forma de manera independent amb diferents coreògrafs i professors europeus i llatinoamericans, com David Zambrano, Cecilia Colacrai, Thomas Hauert, Peter Jasko, Anton Lachky, Iñaki Azpillaga, Guillermo Wickert, Iris Heitzinger, entre altres. També participa en diversos tallers-muntatge, tant de composició coreogràfica com de tècnica de la dansa.

El 2016 inicia la seva col·laboració com a ballarí amb LaCERDA i el 2018 crea la seva primera proposta escènica, "When I'm not Around", que va ser presentada en el Certamen Coreográfico de Madrid, la Feria de Huesca, Festival Internacional de Performance de Mainz, el Festival Internacional de Danza de Bogotá, i el Festival Internacional de Danza MiniFest en Bariloche, Argentina. Recentment ha co-dirigit, interpretat i editat el material audiovisual de Dolorosa de los Llanos, estrenada a la Sala Hiroshima de Barcelona, el març de 2021.

Edward Tamayo, Bogotá 1986
Co-direcció | Intèrpret

Format en teatre i dansa, ha sigut integrant de les companyies Colectivo Zand (Barcelona) Compañía Dosson Danza (Colòmbia), EnNudoDanza (Colòmbia), Contexto Danza (Colòmbia), Maldita Danza (Colòmbia), Teatre Taller de Colòmbia (Bogotá), Corporación Espíritu Fortuitos Teatro (Colòmbia). Des del 2011 s'especialitza en la Tècnica Flying Low amb el mestre David Zambrano. Imparteix cursos i tallers en centres artístics nacionals i estrangers. Assistent de David Zambrano per a Flying Low - Passing Through durant l'any 2017.

Co-Director i fundador del col·lectiu LaCerdà, establert a la ciutat de Barcelona (Espanya). Amb aquesta companyia ha dirigit i creat las peces Tango i Un Solo Ciego, presentades en diferents espais, entre ells el International Performance Festival PAD Mainz Alemanya (2017, 2018, 2019), i el Certamen Coreogràfic de Madrid (2017-2019).

Aina Lanás, Barcelona 1987
Intèrpret

Es caracteritza per la seva versatilitat i facilitat d'adaptació. Aina ha experimentat amb diferents estils i àmbits de la dansa urbana i contemporània al llarg dels últims 20 anys. En l'àmbit de les danses afrodescendents, apreses entre Estats Units, França, Senegal, s'ha interessat per la competició, el freestyle, la coreografia i més recentment en la creació escènica.

Els últims 4 anys del seu desenvolupament ha estudiat també els diferents feminismes i expressions artístiques de la comunitat LGTBI afrodescendents. Actualment dirigeix el seu propi projecte: Cia Aina Lanás.

La seva incessant carrera la converteix en un referent de la dansa urbana/contemporània a Espanya. Ha trepitjat escenaris de nombrosos festivals com Deltebre Dansa, La Machine, Nómada, La Mercè, Sismògraf, Loop, Dança Almada, Schaubulden Sommer, entre altres.

Júlia Vernet Gaudes, Barcelona 1996
Representant i distribuïdora

Màster en Filosofia i investigadora predoctoral de la Universitat de Barcelona, s`ha dedicat sempre a la dansa contemporània i ballet de forma amateur, formant-se amb professors com Miquel Barcelona, Jordi Ros, Eulàlia Blasi, Griselda Marfil, Edward Tamayo i Rafa Jagat.

Ha treballat com a redactora puntual de la revista cultural Núvol, on ha escrit diversos articles sobre teatre, dansa i filosofia. Actualment treballa com a representant i distribuïdora de la companyia de dansa LaCerda i amb el Col·lectiu Collage, fundat per Javier Mejía. La seva tesi doctoral se centra en la relació entre la imaginació, el cos i la intersubjectivitat en relació a les arts escèniques.

FITXA ARTÍSTICA:

Creació, producció i direcció: LaCerda

Composició i dramaturgia: Edward Tamayo, Johann Pérez, Valentina Azzati

Interpretació: Edward Tamayo, Johann Pérez

Disseny de llums i vestuari: Valentina Azzati

Música: Yves del Río

Distribució i conceptualització: Júlia Vernet

Altres suports: Centre Cívic Barceloneta, Centre Cívic El Sortidor

LINKS:

Vídeo Resum: <https://youtu.be/5bhFvFScFWU> (4min)

DOLOROSA:

<https://drive.google.com/file/d/13NTgoH5wbp3ug6Xa5-c0EBTKpTtk9j0R/view>

https://drive.google.com/file/d/1P2YIXNMFeb6-7s_CgvQ9b_3rBu6V8zfV/view (assaig)

FLORNECIA:

<https://youtu.be/EqVA-h5WZRk> (1:46)

https://youtu.be/fph_d1WeJhM (assaig)

CONTACTE

JÚLIA VERNET

+34 693584399

lacerdadanza@gmail.com

WWW.LACERDA.ES